

I. CHICHERE

ABSURDISTAN

Editura Marineasa
Timișoara, 2002

Coperta:
Gh. Drăgulescu

© *Ion Chichere*
ISBN 973-8215-61-7

ÎN CUB

în cub barbar și fără sentiment/
domnule bacovia/întristat trăiesc/
și țara ta acuma-i de omor/și jaf cînesc/

și tac cu toții/înfricați și lași/
și eu nu pot/și nu mai înțeleg/
dacă acest popor este român/
sau peceneg/

ÎN CENTRU LA MARGINE

aici la marginea imperiului sovietic/am văzut
cum un copil a sărutat un pepene/aici la marginea
ortodoxiei/am văzut un cerșetor/mîncînd lumînări/
aici la marginea imperiului habsburgic/am văzut
cum un țăran/a răstignit pe gard/
mîinile victimei sale/
și capul decapitat/i l-a expus/într-o găleată/
de zinc/
aici/în plină republică/am văzut un om/
mîncat de viu/de cîini/

aici la poalele kogaionului/șezum și plînsu/

CARNE DE PITBULL

îngerul a ieșit la hartă/și a împuns cu degetul/
centrul calcanului//brusc un vârtej de virgule/a
ridicat toate verighetele/la ceruri//
între porumbel și pana de curent/s-a produs divorțul
între desenul inimii din cap/și inima din piept/
s-a produs ruptura/

regizorul înghițea șuruburi/și scuipa lung-metraje/
cu pelicani//actrițele sădeau becuri/
în pământul înghețat/
secretarele și-au rimelat vizoarele/
gospodinele și-au dus
măturile la coafor/
politicienii au declarat starea de cacao//

sindicaliștii defilau cu pancarte de slănină/
pe care scria „sus și jos”//armata cînta folk/
serviciile trebuiau să raporteze guvernului/
înălțimea copacilor/din care cad frunzele/
și anotimpul în care au căzut frunzele/

foametea și sărăcia sînt rimele perfecte/
la „România”
gîndeam scriind//„trăiesc orwellian/în țara în formă
de calcan/înnnebunesc/în absurdistan”/

deodată macaraua și-a băgat capul/pe geam/
și m-a întrebat/cu cât s-a scumpit/
carnea de pitbull/
foametea și sărăcia sînt rimele perfecte/
la „România”
gîndeam scriind//„trăiesc orwellian/în țara în formă
de calcan/înnebunesc/în absurdistan”/

deodată macaraua și-a băgat capul/pe geam/
și m-a întrebat/cu cât s-a scumpit/
carnea de pitbull/

FĂLCI

tipografiile cu gingii mecanice/scuipă miniștri
de plumb/miniștri de celofan/totul e de vînzare//
au apărut bancnote cu o singură față//vechile structuri
cu mii de guri/mușcă din propria lor rană//
precis se va ivi omul nou//i se poate citi chipul
încă din vechile chitanțe//
secretarele *indigou*/copiază aceleași speranțe//
totul e de vînzare/
legi/patinoare//

frunză verde-aurolac/prețurile nu mă-ncap/
doctorii nu-mi dau de leac/
stau în mine și tot zac/

//pe columnă plînge-un dac//

NOȚIUNEA TIMPULUI

domnul administrator nu înțelegea//în creierul lui
de melc/nu putea intra ideea//cum ioan vodă
cel cumplit
a fost sfîșiat de cămile/dar mai ales cum de cămilele
au pornit exact/înspre cele patru puncte cardinale/
și de ce nu în aceeași direcție//

era iarnă și în mintea lui/gazul se amesteca/
cu apa caldă/
într-o chitanță lungă/
cît o pagină de istorie//

țiganka de la colțul blocului/vindea semințe/
în cornete
răsucite din filele manualelor/alternative/
așa că decebal mihai țepeș/puteau apărea diferit/
sub ochii consumatorilor//

de aici și problema trecutului glorios/
despre care poetul
de la subsol scria//„să terminăm
cu intraductibilul dor/
și cu vocația suferinței/este greu la etaj/
dar nici în cer
nu-i ușor/la marginea ființei”//

„cu ajutorul tractoarelor roșii/problema cartaginei
ar fi fost rezolvată/mult mai repede”/

și-a notat locotenentul
proaspăt disponibilizat/

în ce privește „noțiunea timpului”/
acesta este un titlu
de roman/fiindcă din punctul de vedere
al administratorului
și al meu personal/abia acum plătim/
pentru viața trecută/

PANCARTE

fumul furnalului – o hieroglifă nedelegată/și laptele
metalului curgînd/peste picioarele goale/

aici înnebunesc prematur/predicînd frumusețea/
într-un oraș/cu biserica încercuită de laminoare/

un oraș cu umerii de fier vechi/și epoletii
din foste *pancarte*/

un oraș în gumari/cu șapca trasă pe ochi/

de podul nituit/țăranii își leagă măgarii
și acordeonul orbului/se tînguie/sub funicular/

artificial strălucește soarele/
în petele de ulei/de pe râu

între blocuri casetofoanele/
în stații de tramvai/
semințe negre/
lucioase/

aici fericirea încape/
într-un timbru/

SALVAREA

după ce a ieșit din tunel/salvarea a început
să plutească/înălțându-se lent/peste
siderurgie//din țeava de eșapament picura sânge/
pe frunzele platanilor/

dar și spitalele pluteau/ca niște barje ruginite/
pe valurile tranziției/bolnavii vomitau albastru/
și fiindcă nu se găsea cloroform/au primit trandafiri/

frigul a apropiat microbii/foamea s-a întipărit/
pe foile de observație/

mama și-a cumpărat deja sicriu/
dar eu o să-l vînd/
pe un câine/și-un kil de rachiu//

PEISAJ CU CAPRĂ

capra verde/capra verde/a murit electrocutată/
lîngă țarcul lîngă țarcul/de sîrmă ghimpată/

a venit macaraua și a luat-o/din mijlocul nostru/
cîtă tristețe/cîtă tristețe/

PERISCOPUL

ni s-au furat și ultimele hectare/de speranțe/
agronomul a ridicat periscopul/și a hotărît/
că deciziile pot fi luate/doar de rădăcini/
și țăranii cei vii n-au nici o importanță/
fiindcă foametea vine din adînc/din tradiție/și
de aceea senatorul/a înlocuit calendarele/
cu afișe electorale/

prin hotărîre de guvern/au fost scurtate bicele/și
pădurile/s-au tăiat/de la păsări/în jos/și
pentru a rezolva retrocedările/
pămîntul va fi măsurat/
în metri cubi//

acum cultivă grâul angroșiștii/
făina din vapor/se schimbă rapid/
pe cimentul din vapor/și
din ciment se construiesc/
noile bănci agricole/
în care ne vom depune/
dantura//

NYLON

în gura aburită a canalului/apune steaua/
în punga de nylon/dinții diavolului/

cu măști asurzitoare/se cascade strada/
în epoca de tablă//
șobolanii roșii aleargă printre dughene/
în dimineața de hamburger/în roua de sifon
minerii compun soarele/
pe culmile disperării/

CU PLUTA PE MAL

comerțul a ajuns înfloritor/
în coșurile vapoarelor ruginite/
au înflorit copacii/
și peste noapte/
marinarii au devenit pădurari/

ORDONANȚĂ

trăiască tîrfele autentice/ele m-au salvat
de la sinucidere//am traversat tranziția
cu fermoarul desfăcut//o sevă puternică a unirii
prin limbă/mi-a revelat/limbajul politic/

noi/aici/acum/acum/acum/
și zoon politikon/beat de extazul țărișoarei
de pe cearceaf/

la tv. nimeni nu comunică/cu nimeni/
dar cu toții sînt de acord/
că așa nu se mai poate/

să demisioneze morcovii din ciorbă/
să demisioneze ciolanul/din fasole/
să demisioneze sfinții/din fresce/

dar directorii/nu/
dar primarii/nu/
dar prefectii/nu/
dar senatorii/nu/
dar ministrii/nu/

să demisioneze odată/iarna aceasta/
să-și dea dracului demisia/
și să se legalizeze/
canabisul primăverii//

ANIVERSĂRI

la început de an/sărbătorim/mica unire/
la sfârșit de an/sărbătorim/marea unire/
de două ori pe an sărbătorim/unirea/și tot nu reușim/
să fim uniți/

nu reușim să trecem/de huni/
și de sciți/
de pecenegi și de cumani/
de gogomani/
de șarlatani/
de milogi și demagogi/
de lichele/
de șușanale/
de manivele/

de șmen și matrapazlîc/de isarlîk/
de gagi și de capuciu/
de zapciu//

ÎNGERUL TRICOLOR

îngerul tricolor iarăși scrie/cu mîna mea/
iar mie îmi cresc unghiile/cu viteza uluitoare/
a amintirii//

am senzația/că stau sub pămînt/cu fața în sus/
și scriu pe capacul propriului meu sicriu/

am sacrificat poezia în favoarea învierii voastre/
lașilor corupților vînduților/

și mi-e milă de voi/și vă compătimesc/
și vă iert/
și am fost răstignit/pentru răutatea voastră/
și aproape că nu mai am chef să înviu/
fiindcă după părerea salcîmului/și a apei/
și a fluturilor/
nu meritați/

ȘEDINȚĂ ÎN BLOC

ne pică var în ciorba de lemn/domnule președinte/
și cartofii au fragilitatea prețioasă/a ouălor/

impiegații roșii/trag în somn/
de păturile sociale/

din microfoane/pleacă ordonanțe/
care vor renova cizmele/
vor desena o hartă a porcului/
vor evalua uraniul/din bulion

capetele pătrate/au ieșit printre gratii/
și tactul creioanelor lor/în ședințele de partid/
va năuci dactilografele/
sudate de neoanele/tranziției//

SENTINȚE

inculpatul furase cuiul/
de lângă ciocanul/judecătorului/
și gardianul sughița/între paragrafe
deoarece capra reclamantei/
a mâncat dosarul/
între poliție/și tribunal/

în suma delapidată/
erau mai multe zerouri/decît membrii comisiei/
așa că/nu se punea problema/
separării puterilor/
în stat/
dar acarul păun/
fiind în concediu/
s-a emis un mandat de arestare/
a concediului/

COLOANA

între gura de rai/și gura de canal/
este o distanță politică/

am cutreierat moartea/
am băut inexprimabilul/
am văzut/ochii întunericului/
și dinții luminii/
am cântat/în tunelurile axonilor/

v-am desenat/harta/
cu măcelăriile roșii/
în care atârna/carnea eroilor/
pentru ca voi/
să nu uitați/
localitățile crimei//niciodată//

am observat conștiința/
//o coloană//
zgâlțită de odgoanele/nervilor/
de valurile stărilor//singura coloană/care rămîne/
după scufundarea corăbiilor/

vă spun/între gura de rai/și gura de canal/
este o distanță politică//

conștiința este singura coloană/pe
care o iubesc/
și păsările/și lanțurile//

METAL

iată apare un zeu/lovind cu un os de cal/
într-o căldare de aramă//

într-unul din coarne/îi sclipește/
un șurub de aur/într-un picior poartă o opincă/
dintr-un fier de călcat/

un cablu de înaltă tensiune/îl urmează
tîrîndu-se pe pămînt/

pînze de circular/i se bălăngăne/pe piept/
și cu o voce de burlan/răcnește
ceva indescifrabil/
în capul străzii//

computerele delirează/

SOARE DE TOAMNĂ

după ce și-a înjunghiat soția cu foarfeca/de 3,14 ori/
și i-a băut sîngele/cu degetarul//domnul bibliotecar/
s-a urcat într-un măr/

vîntul risipea file de carte/prin curtea instituției/
și toată comisia/în frunte cu procurorul
și medicul legist/s-a pus pe lectură//unii
răcneau poeme simboliste/alții șopteau sfios sonete/
în fine/
cei care preferau creația populară/cîntau din pieptene/
țigănești/și murmurau cu ochii duși/doine/

era un soare atît de frumos/încît în ospiciul de peste
drum/medicii s-au apucat de dictare/
iar bolnavii completau
conștiincios frunzele/

păsări cu timbre fiscale în ciocurile lor micuțe/
au înconjurat comisia/formată din costume/
de toate culorile/

„este atît de frumos afară”/a șoptit o cîrțiță/
apoi s-a ascuns rapid/în mușuroiul de lîngă zid//este
atît de frumos afară//a oftat procurorul/încît eu nu
mai pot să trăiesc/și s-a împușcat/

din „cinematograful republicii” a ieșit

un cîrd de capre/

și după ce au mîncat toate afișele/

s-au urcat în tramvai/

chicotind//caprele erau atît de frumoase și de albe/
încît taxatoarea/nu le-a mai perforat/urechile/

era o zi însorită de toamnă/și cînd am auzit/
conversația caprelor/am avut certitudinea/
că aceasta/este țara/absurdistan/

COLIND

într-un oraș proletar/desigur/
împodobiți-vă pomul de crăciun/
cu ghirlande de șpan/

și în gura copiilor voștri/
puneți un ban//

W.W.W.RO.SARAB.

moartea vine pe internet/dar nu este
nici o deosebire/între oglinda lui bacon
și monitor/

morții cei tineri/și morții cei vechi/
se rotesc/într-o singură horă/

ei nu văd tariful/ei nu aud muzica

la fel ca orbii lui breughel
ei nu văd prăpastia/ecranului//

mă dor ochii//
pe monitor/
încet/
de căldură/
cuvintele/
se descompun//

ÎNTR-O CAMERĂ DE FILMAT

locuiesc într-o cameră/de filmat/o roșie/
mi-a oprit meditația//manifestanții au rupt/
rondourile/un bărbat și-a rupt cămașa/o femeie
mînca dintr-un nou născut/un gardian lovit/
de piatra din pavaj/se visa la atena/un cartof
a blocat megafonul/deputatului/

oamenii de ordine/credeau că muncitorii
vor să destabilizeze fanarul//dar fanarul s-a baricadat
în sala de ședințe//

comisia căuta corupția/dar n-a găsit-o
nici după cea de-a patra sticlă de whiskey//
au fost aduși experți în firul cu plumb/
dar cineva furase fundația
cu bancă cu tot//

locuiesc într-o cameră de filmat/în fiecare peliculă
mentală/se ascunde/un anarhist//dar eu am hotărît
să-mi scald glicemia/din solidaritate/cu cetățenii//

acum văd cu încetinitorul/gradele de rudenie/
dintre syndicate/și guvern//

BORCAN

după perdele/
rîsetul lichelelor/coboară/
ca o dulceață învechită/
în borcan/

dar ei nu știu/
și se cred vii/

nu știu că nu le sînt contemporan//

UNANIMITATE

cangurii votau din picioare/
cu celelalte picioare/

MICUL DEJUN

plouă mărunț/plouă didactic/
soarele mic alburiu/ca o linguriță de argint/
se scufundă/
în aburul norului/

la micul dejun//în ziare/s-au închis fabricile/
și rugina/mănâncă fierul/rămas afară/
pînă la noi dispoziții/

vom fi un popor/
a declarat parlamentarul/la televizor/
vom fi un popor//

LUPTA CU LUCIDITATEA

se dedică lui ion ardeleanu

să scrii.ca apa-n piatră.ca izvorul.
ca marea-n țarmuri.ca fântâna-n lut.
să scrii așa cum scrie viitorul.
în timpul dinaintea lui trecut.

să scrii cum scrie lacrima pe față.
la fel ca pasărea pe cer să scrii.
amurgul să îți pară dimineață.
să mori.să-nvii.să mori și să învii.

să știi că timpul însuși va muri.

REFERINȚE CRITICE

În volume:

- * Laurențiu Cerneț, *Moda jurnalelor*, Ed. Cartea Românească, 1982
- * Petre Stoica, *Caligrafie și culori*, Ed. Cartea Românească, 1984
- * Alexandru Ruja, *Parte din întreg*, Editura de Vest, Timișoara, 1994
- * Olimpia Berca, *Dicționarul scriitorilor din Banat*, Ed. Armarcord, Timișoara, 1996
- * Nicolae Sîrbu, Victoria I. Bitte și Tiberiu Chiș, *Dicționarul Scriito-rilor din Caraș-Severin*, Ed. Timpul, Reșița, 1999
- * Aquilina Birăescu și Diana Zărie, *Scriitori și lingviști timișoreni*, Ed. Marineasa, 2000.

În reviste:

- * Gheorghe Jurma, *Semenicul*, nr. 10, febr.1980
- * Radu Călin Cristea, *Familia*, nr. 1, ian. 1987
- * Radu Cernătescu, *Permanente reșițene*, nov. 1987
- * Constanța Buzea, *Amfiteatru*, nr. 2, feb. 1987
- * Ionel Bota, *Timpul* (Reșița), nr. 18, 1991
- * Cornel Ungureanu, *Orizont*, nr. 8, feb. 1991
- * Horia Gârbea, *Luceafărul*, nr. 10, 6.mart. 1991
- * Cristina Mihăileanu, *Universul Cărții*, nr. 3, 03.1991
- * Dorin Murariu, *România liberă*, 12. april. 1991
- * Gheorghe Tomozei, *Literatorul*, nr. 10, 1992
- * Călin Teuțișan, *Tribuna*, nr. 51-52, 4. ian. 1993
- * Georgeta Eftimiu, *Azi*, nr. 364, 30 aug. 1993
- * Mircea Bârsilă, *Calende*, nr. 10, oct. 1993
- * Lucian Alexiu, *Orizont*, nr. 1, 6. ian. 1994
- * Emil Mladin, *Zig-Zag*, nr. 2, ian. 1994

- * Jeana Morărescu, *Literatorul*, nr. 4, 1994
- * Ion Marin Almăjan, *Renașterea Bănățeană*, nr. 1517, 16. feb. 1995
- * Lucian Vasiliu, *Dacia literară*, nr. 1, 1995
- * Mircea Cavadia, *Timpul*, 4 mart. 1995
- * Călin Chincea, *Banatul*, nr. 2-3-4-5, 1995
- * Aurel Rău, *Steaua*, nr. 1-2, 1995
- * Dan Silviu-Boerescu, *Luceafărul*, nr. 16, 10 mai 1995
- * Petru M. Haș, *Adevărul*, Arad, 26 oct. 1995
- * Ion Bala, *Poesis*, nr. 9, sept. 1995
- * Gheorghe Mocuța, *Arca*, nr. 10-11-12, 1995
- * Alexandru Ruja, *Renașterea Bănățeană*, 11. nov. 1996
- * Ioan Lăcustă, *Literatorul*, nr. 14, 1996
- * Ion Știubea, *Pro și Contra*, Israel, mart.-april., 1997
- * Sergiu Ștefănescu, *Luceafărul*, nr. 18, 14 mai. 1997
- * Radu G. Țeposu, *Cuvântul*, nr. 6, iun. 1997
- * Simona Constantinovici, *Orient Latin*, nr. 4, 1997
- * Gabriel Stănescu, *Ziua*, 13. oct. 1997
- * Florina Zaharia, *Antares*, nr. 1, 1998
- * Nicolae Oprea, *Vatra*, nr. 3, 1998
- * Victor Sterom, *Jurnalul de Prahova*, nr. 275, 1998
- * Daiana Felecan, *Luceafărul*, nr. 26, 08. iul. 1998
- * Daniel Pișcu, *Bună ziua Brașov*, 13. iul. 1998
- * Costel Stancu, *Timpul*, 26. oct. 1998
- * Alex Ștefănescu, *Flacăra*, nr. 8, 1998
- * Geo Vasile, *Luceafărul*, nr. 33, 23 sept. 1998
- * Carmelia Leonte, *Convorbiri literare*, nr. 10, oct. 1998
- * Gheorghe Secheșan, *Semenicul*, nr. 3-4, 1998
- * Florin Lazăr, *Steaua*, nr. 1, ian. 1999
- * Maria Bologa, *Interferențe*, nr. 2, iul. 1999
- * Simona-Grazia Dima, *Contemporanul*, 18. sept. 1999
- * Adrian Alui Gheorghe, *Convorbiri Literare*, nr. 9, sept. 1999
- * Doru Timofte, *Renașterea Bănățeană*, 13. dec. 1999
- * Ion Conac, *Ardealul literar și artistic*, nr. 1-2, 2000

* Ștefan Augustin Doinaș, *Cronica Română*, nr. 2197, 4. april. 2000

* Simona Drăghici, *Semne*, nr. 2-3 (67), 2000

* Ion Roșioru, *Luceafărul*, nr. 20, 24 mai 2000

* Robert Șerban, *Focus*, 17 aug. 2000

* Victoria Milescu, *Universul cărții*, nr. 8-9, oct. 2000

* Gellu Dorian, *Convorbiri literare*, nr. 10(25), oct. 2000

Citate din referințele critice:

* „Poezia lui Ion Chichere este exprimarea plină de talent și de erorile aferente acestuia, a unei melancolii bahice sub presiunea totalitarismului”.

Horia Gârbea

* „Un puternic sentiment de neaderență și leneșă boemă și împotrivire în același timp face din acest Bacovia în blugi un sceptic, un dezabuzat, mai apropiat de proximitatea catastrofei decât de vis”.

Gheorghe Tomozei

* „Moștenirea Nichita Stănescu, departe de a fi împovărătoare, iluminează mișcările regal-sacerdotale ale boemului de odinioară. Iluminările lui Chichere țin de un ceremonial poetic bine însușit”.

Cornel Ungureanu

* „De la Cornel Ungureanu la Gheorghe Jurma, criticii au remarcat implicarea boemă în realitate, aidoma unui pictor naiv, candorii și ludicului asociindu-i-se nu o dată tragismul revelării eschatologicului. Treptat însă, metatextul începe să constituie șansa hârtiei în poezia lui Chichere”.

Dan Silviu-Boerescu

* „Ion Chichere aparține, prin datele biografice și prin activitatea literară, optzeciștilor. Cele opt volume de versuri apărute pînă în prezent radiografiază cu grație lirică crispările unei ființe fragile care tatonează – cu un soi de politețe existențială – tulburările vieții. Mai degrabă deceptiv decît entuziast, Ion Chichere face din contemplație un act pur de extază”.

Radu G. Țeposu

* „Fascinat de zona subconștientului autorul *Abisaliilor* conturează, în versuri uneori rebarbative, un univers agonic, întreținînd confuzia dintre real și ireal. Tema morții este, de obicei, asociată, cu motivul înstrăinării (...). Poezia lui Ion Chichere se întemeiază pe acest straniu amestec de imagini mistico-creștine și reprezentări ale absurdului cotidian”.

Nicolae Oprea

* „Susținut de o conștiință încercată de durerea-tortură, poetul scrie despre viață, iubire și moarte *in vivo*, nu fără un anume demonism medical, exasperat și resemnat totodată (...). Acest joc al umilinței face parte din orgoliul unui mare poet, Ion Chichere, gata să se jertfească pe sine și poezia sa, din iubire față de frumusețea Vieții”.

Geo Vasile

* „Profet pe care nu-l aude nimeni, din cauza hurei de tramvaie și a casetofoanelor date la maxim, Ion Chichere continuă să avertizeze umanitatea asupra riscului de a-și falsifica existența prin îndepărtarea de natură”.

Alex. Ștefănescu

* „O carte în care cuvîntul – *un sicriu gol* – inventează viața și se lasă cotropit de *concertul singelui* (devenit cerneală): o carte, așadar, închizînd truda unei existențe frămîntate, în care *ecoul inimii* răzbate, îmblînzind sub biciul dresorului (a se citi Poetul) *stolul de litere*”.

Adrian Dinu Rachieru

* „Pentru schița *portretul* acestui poet excepțional, voi frunzări ultimul său volum, în ediție bilingvă româno-engleză (*Fizeș*, Ed. Marineasa, 1999, n.n.). Aș fi de acord cu criticii care l-au situat într-o descendență lirică stănesciană, dacă două elemente – aproape mascate – nu l-ar diferenția de Nichita: suprarealismul *mistic* și obsesia rimelor *îngropate* (pun între ghilimele adjectivele pentru a le sublinia caracterul aparte). (...) Ion Chichere

a trecut, treptat, de la o lirică de precise și crude impresii urbane, unele de-a dreptul naturaliste, la o foarte subtilă emoție în fața universului rural, nud și expus, ca o fructă aproape de pîrguire, poate tocmai pentru a sublinia că într-un poet autentic cîntă simultan *privighetoarea și cucuveaua*”.

Ștefan Augustin Doinaș

* „Un mandarin al *srisului* și-un rob al lui este poetul Ion Chichere. Se poate lua de oriunde și cita orice. O definiție a sa ar fi talentul; iar talentul înseamnă, cum îmi spunea cîndva Baconski, tot ce aparține omului talentat. Lui Ion Chichere îi aparține Poezia. Dacă e mult sau e puțin – aceasta întotdeauna o stabilește viitorul. Iar viitorul poetului Ion Chichere este azi și acum”.

Ion Murgeanu

* „Vă mulțumesc pentru *Excalibur*. De la primele strofe am avut intuiția că mă aflu în cea mai necesară – și extrem de rară – îmbinare între modernitate și sens. Vă urez să mergeți mai departe pe aceeași cale. Eu v-am citit cu un real folos”.

Monica Lovinescu

– Paris, 07.04.2001

* „Uluitor acest frate al lui Bacovia din zilele noastre. Versul lui cu aripi negre și trup negru are transparența lacrimii și adîncimea prăpastiei. Ion Chichere, auster precum un pustnic, pășește cu inima în palme și legat la ochi pe firul de păianjen care unește, aproape invizibil, viața de moarte, sau, mai adevărat zis, moartea de viață.

«*Cu venele tăiate/ voi aplauda singur/ într-o oglindă neagră*», scrie el, nu mai departe, cu directețea și bruscetea proprii unui mare poet. Prin singularitatea vocii sale, Reșița literară urcă, simplu, firesc, pe podiumul liricii românești”.

Nicolae Țone

CUPRINS

ÎN CUB / 5
ÎN CENTRU LA MARGINE / 6
CARNE DE PITBULL / 7
FĂLCI / 9
NOȚIUNEA TIMPULUI / 10
PANCARTE / 12
SALVAREA / 13
PEISAJ CU CAPRĂ / 14
PERISCOPUL / 15
NYLON / 16
CU PLUTA PE MAL / 17
ORDONANȚĂ / 18
ANIVERSĂRI / 20
ÎNGERUL TRICOLOR / 21
ȘEDINȚĂ ÎN BLOC / 22
SENTINȚE / 23
COLOANA / 24
METAL / 26
SOARE DE TOAMNĂ / 27
COLIND / 29
W.W.W. RO.SARAB. / 30
ÎNTR-O CAMERĂ DE FILMAT / 31
BORCAN / 32
UNANIMITATE / 33
MICUL DEJUN / 34
LUPTA CU LUCIDITATEA / 35

Consilier editorial – Viorel Marineasa
Tehnoredactor – Dorin Davideanu
Imprimat la
TIPOGRAFIA MARINEASA
Str. Mureș nr. 34 – Timișoara, România
Telefon / fax: 056 - 18 32 57. E-mail: gabu@mail.dnttm.ro

web: www.infotim.ro/edmarineasa

Cărțile Editurii Marineasa se pot comanda și pe Internet,
la adresa: www.cartea.ro